

ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· πάρ δὲ οἱ ἄν-
δρες
καλὸν ἐθιροάζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νικέουσιν· ἐπέεσσιν· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται
αὐτὰς·

ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρεται ἄνδρα γέ-
λασα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ριπτεῖ νόον· οἱ δ' ὑπ'
ἐρωτος

δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτήσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μετὰ γριπεὺς τε γέρον πάτρα τε τέ-
νυκται

λεποῖς, ἐφ' ἣ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς
βόλον ἔλκει

ὁ πρόεδρος, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εὐκίως.
φαίης κεν γυῖον νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεῦν.
ὡδὲ οἱ ὠδήκωντι κατ' ἀρχαῖα πάντοθεν ἴνες
καὶ κολῶ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρούτοιο γέροντος
περκναῖσι σταφυλαῖσι καλὸν δέβριθεν ἀλωά,
τὰν ὀλλγος τις κῶρος ἐφ' αἰμασιαῖσι φυ-
λάσσει

ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ· ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἄν'
δοχως

φροιτῇ συνομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆρας
πάντα δόλον τεύχοισι τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀ-
νησεῖν

φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδο-
θήραν

σχοίνων ἐραρυμόσθιον μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι
πῆρας

οὔτε φυτῶν τοσσηνον ὅσον περὶ πλέγματι
γαθεῖ.

παντὶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέτταται ὕγρὸς
ἄκανθος,

αἰπολικοὶν θάμνα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτούξαι.
τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῇ Καλυδνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα

ἄνον καὶ τυρόντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδὲ τι πῶ ποτὶ χεῖλος ἐμόν θίγεν ἄλλ'· ἔτι
κεῖται

ἄχραντον, τῷ κά τι μάλα πρόφρων ἀρεσσαίμαν
αἶ κά μοι τύ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ἥμινον ἀ-
είσης.

κοῦτι τυ κερτομέω, πόταγ', ὠγαθέ· τὰν γάρ
δοιδάν

οὐ τί περ εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα
φυλάξεῖς.

(24—63)

ΨΑΛΜΟΙ

8

2 Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ἔ-
νομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλο-
πρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· 3 ἐκ στό-
ματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσθη αἶνον
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῆσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητὴν. 4 ὅτι ὄντομαι τοὺς οὐρανούς,
ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας,
ἃ σὺ ἐθεμελίωσας· 5 τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι
μνηνῆσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπι-

σκήπη αὐτόν; 6 ἡλάττωσας αὐτόν θοῶν
τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἑσπεράνωσαι·
αὐτόν, 7 καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
ποδῶν αὐτοῦ, 8 πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἐπὶ
δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, 9 τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ θα-
πορευόμενα τριβῶν θαλάσσης. 10 Κύριε, ὁ
Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ δόγμα σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ.

9

3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστη. 19 ὅτι οὐκ εἰς
τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν
πενήτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος. 28 οὐ δόξας
τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. 31
βασίλευσι Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθῃ, ἔσθῃ, ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ.

10

4 Κύριος ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ· Κύριος ἐν οὐρα-
νῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
πέννητα ἐπιδύλασται, τὰ βέλεφαρα αὐτοῦ ἐξετά-
ζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

11

7 τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά, ἀργύριον πε-
πρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον
ἐνταπλάσις. 9 κέκληο οἱ ἀσεβεῖς περιπατεῖν
κατὰ τὸ ἔνδοξόν σου ἐκπονώσας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

* Ρῆσαι σκόληκος κολάζοντος, καὶ ὀδόντων
δρυγμοῦ Κύριε, καὶ ἐξωτέρου σκότους πάντας
ἀπεργνοῦς, οὗς πίστει προσελάβου καὶ τάξου
ταύτους, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου Χρι-
στοῦ, ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας

* Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες, φασὶν οἱ Ἀθλη-
τῆται· Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα· δεῦτε ἀποθάνο-
μεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον αἰῶνα ζήσωμεν, χρο-
νιζόντες ἄλητα.

* Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεσώρησας, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στε-
νωμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρη-
σας καὶ γέγονας φροσθή, τῇ Οἰκουμένῃ λα-
πον τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν δοῦ
πρόσθετε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

* Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασιμὸν, θηλάσας
ἀπόσω τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπερ-
λί καὶ κρείων, ἡδύνεις Πάτερ τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν.

ΑΝΑΚΑΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ- ΠΟΛΗΣ

* Θρήνος, κλαυθμὸς καὶ ὀδυνημὸς καὶ στενω-
γμὸς καὶ λῆθη.

Ὁλίγη ἀπαρμυθήτως ἔπεσε τοῖς Ρωμαίοις.

☆ Καράβιν ἐκατέβαινε στὰ μέρη τῆς Τενέδου
καὶ κάτεργον τὸ ὑπάντησε, στέκει καὶ ἀναρω-
τᾷ τοῖς:

— Καράβιν, πόθεν ἔρχεσαι καὶ πόθεν κατεβαί-
νεις;

— Ἔρχομαι ἀκ τ' ἀνάθεμ κι ἐκ τὸ βαρὺν τὸ
σκότος,

ἀκ τὴν ἀστραποχάλαζην, ἀκ τὴν ἀνεμοζάλην·
ἀπὲ τὴν Πόλιν ἔρχομαι τὴν ἀστραποκαμένην.

☆ Ἄνεμος δὲν τοὺς ἔδιδε, ἥλιος οὐκ ἔβλεπέν
τες

ἐψάλλαν, ἀνεγνώθασιν εἰς τ' ἅγια μοναστήρια.

☆ Μὴν τὸ πομένης, οὐρανέ, καὶ γῆ, μὴν τὸ βα-
στήξης!

Ἦλιε, σκότισε τὸ φῶς, σελήνη, μὲν τοὺς δώ-
σης!

ΝΙΚΟΣ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τράμ καὶ Ἀκρόπολις

le soleil me brûle et me rend lumineux

μέσ' στή μονότονη βροχή

τὶς λάσπες

τὴν τεφρὴν ἀτμόσφαιρα

τὰ τράμ περνοῦνε

καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν ἔρημη ἀγορά

— πού νέκρωσε ἡ βροχή —

πηγαίνουν πρὸς

τὰ

τέρματα

ἡ σκέψη μου

γιомάτη συγκίνηση

τ' ἀκολουθεῖ στοργικὰ ὥσπου

νὰ φθάσουν

ἐκεῖ π' ἀρχίζουν τὰ χωράφια

πού πνίγει ἡ βροχή

στὰ τέρματα

τὶ θλίψη θὰ ἦτανε — Θέ μου —

τὶ θλίψη

ἂν δὲ μὲ παρηγοροῦσε τὴν καρδιά

ἡ ἐλπίδα τῶν μαρμάρων
κι' ἡ προσδοκία μιᾶς λαμπρῆς ἀχτίδας
πού θὰ δώση νέα ζωὴ
στὰ ὑπέροχα ἐρεῖπια

ἀπαράλλαχτα ὅπως
ἓνα κόκκινο λουλούδι
μέσ' σὲ πράσινα φύλλα.

Βενζίνη

μέσα στὸ δάσος
ἐκεῖ ὅπου ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πυκνὰ κλαργιά

φτάνει λίγο φῶς

ἀπ' τὸν βαρὺν οὐρανὸ

κοντὰ στὸ χῶμα

πού τὸ σκεπάζει

παχὺ στρώμα

σάπια φύλλα

σὲ μιὰ κλάρα χαμηλὴ

κάθεται ἓνα

ποὺ λὶ

ἓνα ποὺ λὶ

πολὺ

περιεργο!

σὰ μαθημένο

σὰ σκεπτικὸ

ἓνα παλιὸ ποὺ λὶ

τὶ νὰ σκέπτεται ἄραγες

αὐτὸ τὸ ποὺ λὶ

τὸ παλιὸ

στὸ σκοτάδι;

ἄχ! τίποτα

δὲν σκέπτεται ἀπολύτως τίποτα!

ἀπλούστατα

συνέλαβε δι' αὐτὴν

ἔνοχον

πάθος

(«Μὴν ὁμιλεῖτε εἰς τὸν ὁδηγόν»)

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΕΝΟΥΜΑ ΕΛΙΣ — Β' — στ. 31—54

Τότε ὁ Ἀποσὺ, ὁ γεννῆτορας τῶν μεγάλων
θεῶν,

φώναξε, μιλώντας στὸν Μοιμμού, στὸν ὀ-
πουργό του:

«Ὁ Μοιμμού ὀπουργέ μου, ποὺ τέρπεις τὸ
σηχῶτι μου,

ἔλα δῶθε καὶ πᾶμε στὴν Τιαμάτ!»

Πῆγαν καὶ κάθησαν μπροστὰ στὴν Τιαμάτ,
γνώμες ἀλλάζοντας γιὰ τοὺς θεοὺς, τοὺς πρω-
τότοκούς τους.

Ὁ Ἀποσὺ, ἀνοίγοντας τὸ στόμα του,
εἶπε στὴν περιλαμπρὴ Τιαμάτ:

«Οἱ τρόποι τούτους εἶναι ἀληθινὰ ἀηδιαστικοὶ
σὲ μένα.

Τὴ μέρα ἀνακούφισα δὲν βρῶσκω οὔτε ἀγά-
παιση τὴ νύχτα.

Θ' ἀφανίσω, θὰ καταστρέψω τοὺς τρόπους
τούς,

ἡσυχοὶ νὰ ξαναγίνουν. Ἄς ξεκουραστοῦμε!»

Μόλις ἡ Τιαμάτ τ' ἄκουσε αὐτό,

ὀργίστηκε καὶ φώναξε τὸν ἄντρα της.

Ἐκραύγασε πληγωμένη, καθὼς μονάχη της
λυσσοῦσε,

χώνοντας θλίψη στὴ διάθεσή της: